

Hullygully.nl Nieuwsbrief

Februari 2015

Februari 2015

De tweede maand van het jaar en dat betekent dat het kermisseizoen van start gaat. In Amsterdam, Apeldoorn, Achterbos en Aalst zijn er bijvoorbeeld al kermissen deze maand. Toevallig beginnen al deze plaatsnamen nog met een A ook. De eerste letter van het alfabet en de eerste kermissen van het jaar. Ik hoop dat het een mooi kermisseizoen gaat worden met veel ontspanning en vermaak voor iedereen. Afgelopen maanden is er door menig exploitant hard gewerkt aan het nieuwe kermisseizoen in de vorm van verpachtingen, onderhoud of een nieuwe zaak. En dat allemaal vaak naast het runnen van een gebakkraam. Nu wordt er weer hard gewerkt zodat het publiek straks weer met de handen in de lucht kan draaien op de vele kermissen in het hele land. Maar eerst zullen nog de carnavals hits als 'en nou die hendjes de lucht in' klinken tijdens het carnaval en natuurlijk de carnavalskermissen deze maand. En na het carnaval is het wachten op de eerste krokussen en de lente. Na koud winterweer verlangt iedereen toch wel weer naar de lente en de zomer waarin ook het kermisseizoen plaats vindt. Ik krijg al energie aan de gedachte alleen al dat het straks weer lekker weer is om er op uit te gaan en natuurlijk zal mijn auto, mijn fiets en de trein me weer op terreinen vol kermisavontuur brengen. Ik heb zin in seizoen 2015 en ik wens iedereen veel kermisplezier en natuurlijk goede verdiensten voor de hardwerkende kermisexploitant.

Godrie Spijkers

Johnny jongen van de kermis

Door Hans Meesters

Kermiskinderen worden (vaak) geboren in de salonwagen van een exploitant, zo ook “onze” Johnny. Vader en moeder werken hard voor de kost en wensen dat hun vermaak zaak een opvolger krijgt. Of dat nou een jongen of meisje is maakt niet zoveel uit, de kermis zal toch hun werkplek blijven in de toekomst als ze gaan samenwonen of zelfs trouwen. Dat is zowat de vaste prik, want zoon of dochter vindt zichzelf vroeg of later toch terug achter de kassa van een attractie. De ouders van ons manneke baten al jaren een kermisbedrijf uit in de vorm van een autoscooter, een bouwwerk dat op de ouderwetse manier wordt opgezet. Johnny werd vertroeteld in zijn peuter en kleuterjaren en het kwam dan ook regelmatig voor dat hij, op schoot gezeten van pa of ma, in de kassa met het kermisgebeuren kennis maakt. Hij mocht af en toe een muntje uitdelen en af en toe mocht hij ook op de toeter drukken, een teken dat de rit kon beginnen of eindigen. Hij vond het geweldig en het personeel ging met hem om alsof het hun eigen kind was. Enige jaren later bezocht hij de Rijdende School, waar hij uitblonk op het gebied van “technische” vakken zoals plakken, knippen, kortom een voorbode van het kermisgevoel. Hij kon goed rekenen en schrijven en bovendien had hij er altijd plezier in, vooral als hij de attractie van zijn ouders op papier mocht zetten. Het kermisvak was hem dus al van begin af aan letterlijk bijna in de wieg gelegd en toen hij dan ook op de leeftijd kwam dat hij mee mocht gaan helpen bij het opbouwen werd zijn liefde voor het kermisvermaak alsmaar groter. Hij sjouwde met de grondslag balken, met stophout, met de palen, met de dakspanten, het zeil, een waar genot om naar te kijken. In de tijd waarover we schrijven was het opbouwen van zo’n autoscooter, voornamelijk bestaande uit hout, en zware klus. De dakspanten moesten een voor een geplaatst worden, evenals het gaas voor de elektrische aandrijving. Dat bestond uit grote vlakken houten “ramen” waarover gaas was gespannen en moesten stuk voor stuk onder het zeil worden geschoven. Op de vloer moesten de metalen platen waarop gereden werd eveneens met een steekwagen worden gelegd, hetgeen je nu ook nog wel eens ziet. Johnny vond het allemaal prachtig en als de verlichting, toen der tijd met grote witte bollen, gehangen moest worden, klom hij zonder angst op de ladder om ze te plaatsen. De schoolvakanties waren natuurlijk de ultieme tijd om van kermis tot kermis te reizen en mee te kunnen helpen. Want pa en ma vonden dat hij zodoende steeds beter het kermisleven en het exploiteren van zo’n attractie kon leren kennen. Johnny was op dat moment een jongen van 12 jaar en voor een vervolg opleiding op technisch gebied ging hij naar de LTS en ging intern. Dat leven daar bij de broeders was nu niet echt iets wat hem beviel, vandaar dat hij elk moment dat hij “vrij” was, op de kermis was te vinden, waar zijn ouders ook stonden met de autoscooter. Op de zondagavond moest hij dan, vaak met traantjes in de ogen, weer teruggebracht worden en zich “onderwerpen” aan de discipline van het internaat. Zijn schoolresultaten waren bevredigend en na 3 jaar afzien qua religieuze en strenge levensstijl werd het diploma behaald en kon hij zich nu echt gaan uitleven. Zijn leven ging nu echt bestaan uit het reizen met vader en moeder, al was hij eigenlijk nog leerplichtig. Maar met wat “halen en brengen” werd hij 16, dus kon hij het zakelijke en vermakelijke leven wat kermis heet nu echt in. Natuurlijk was hij in het begin eigenlijk maar gewoon “knecht”, maar daardoor leerde hij ook de dagelijkse gang van zaken kennen, zoals in de wintermaanden, de verpachting. Hij hielp zijn vader mee bij het invullen van de formulieren en als de gemeenten hun een staanplaats hadden gegund, was het kermisjaar weer voor elkaar. Johnny werd volwassen en had intussen het kermisbedrijf van zijn ouders over genomen en had de nieuwe ontwikkeling van klapscooters goed in zich

opgenomen. Zij authentieke zaak was nog wel gewild, maar het werd toch tijd voor iets anders.

Johnny had contact opgenomen met een collectief dat zijn oude attractie wel wilde kopen om het daarna op historische kermissen te exploiteren. Nadat dit alles goed geregeld was, brak de dag aan dat de “ouderwetse” botsautozaak zijn laatste kermis zou beleven. De weersvoorzichten waren niet best en er werd een hevig storm voorspelt met hevige rukwinden. Na de opbouw keek Johnny nog eens goed naar zijn prachtige zaak die een fantastisch afscheid verdiende. De eerste dag verliep geruisloos hetgeen inhield dat de zaken goed gingen met bijna altijd volle wagentjes. Na sluitingstijd stak er echter plotseling een hevige wind los met krachten die bomen deden ontwortelen en dakpannen in de lucht deden doen vliegen. Met man en macht en zover als mogelijk was werd getracht de attractie te redden, maar helaas de natuur overwon ook hier weer de mens en materiaal. Het gevolg was dat heel de vermaakzaak als een kaartenhuis in elkaar zakte en de spanten, zeil en vele andere onderdelen met de wind werden meegenomen. Niets bruikbaars bleef er over, droefenis heerste, jaren van geluk werden in een klap verwoest, jaren van noeste arbeid en onderhoud in enkele minuten “ins blaue hinein”. Herstel bleek niet meer mogelijk, een ware ravage toonde dit aan. Verslagen, moedeloos, treurnis alom bij de hele familie en collega kermisexploitanten, hoe nu verder want het seizoen was net begonnen. Maar zoals een echte kermisman betaamd, zo ook “onze” Johnny, werd er snel een oplossing gevonden bij een bevriende exploitant en kon het kermisjaar worden volbracht. Elke keer wanneer deze autoscooter (intussen een klapscooter) werd opgebouwd dacht Johnny en het personeel en zijn ouders terug aan die mooie nostalgische zaak die zo in eensklaps door noodweer werd verwoest.

Er bleven alleen maar mooie foto's over die nu aan de wand van de huidige kassawagen hangen waarmee dus historie werd geschreven. Maar ook hier geldt “tijd heelt diepe wonden” en met de jaren werd deze verschrikkelijke ramp langzamerhand in een hoekje gezet en werd met volle tevredenheid de exploitatie van de nieuwe attractie volbracht. Echter helemaal verdwijnen doet dit drama uiteraard nooit uit de gedachten, daarvoor is een exploitant teveel “hoeder” van zijn zaak en da's maar goed ook. De bel, nu in plaats van de toeter, kondigt weer een nieuwe rit aan, penningen worden verkocht, botsvermaak voor “Jan en alleman, 10 penningen voor € 6,--, sla uw slag”.

Coyright Hans Meesters

NIEUW OP DE KERMIS :
MAGIC ALADDIN

GLAZEN BOL 2015

DROP ZONE -

De Belgische Drop Zone Top Scan van exploitant van Herck heeft de Belgische kermissen verlaten. Deze spectaculaire attractie, door sommigen zelfs wel eens slagroomklopper genoemd, gaat voortaan in Frankrijk reizen onder exploitant Thinel.

VORTEX – STREEKSTRA-BONT

De Vortex die voorheen in België reisde onder exploitant Truijens gaat in 2015 opnieuw in Nederland reizen. Deze Hullygully voor kinderen zal geëxploiteerd gaan worden door Ronald Streekstra en Laura Bont. Met de terugkeer van deze attractie is er weer een nieuwe attractietype voor de kinderen

EXTREME – CROW'S AMUSEMENTS

De Extreme, die in het verleden in Nederland reisde onder exploitant Ordeman, is verkocht door de franse exploitant Masson aan het engelse bedrijf Crow's Amusements. Hopelijk gaan nog veel mensen uit het Verenigd Koninkrijk een Extreme ritje tegemoet in deze fraaie afterburner komende jaren.

TILBURGSE KERMIS VAN TOEN (4)

Op de hoek van de Heuvelstraat stond de gebakkraam van Willem Goossens uit Den Bosch. Dit waren kennissen van mijn vader die in de stad zijn opgegroeid. Zijn grootvader van moederszijde was koek- en suikerbakker van beroep. Zijn naam was Hendrik de Leeuw. Hij reisde op kermissen in de zomermaanden met een koektent. De fraai gedecoreerde koeken bakte en garneerde hij met suikerglazuur. Er waren koeken in hartvorm met opschriften als "Ik bemin U", "eeuwig de Uwe", "Voor moeder" enzovoorts. In die tent was een lange balk horizontaal opgesteld. Hij was bezet met grote spijkers. Wie nu met 3 slagen zo'n spijker in de balk sloeg, kon zijn aanbedene met een koek verrassen. Er waren ook zogenaamde "koekrandjes". Een ovaal plat peperkoekje met aan de onderkant 2 linten. De bovenkant versierd met glazuur en er zat ook een plaatje op, bijvoorbeeld van Roodkapje. Zo'n koekje kreeg een kind met z'n verjaardag aan de bovenarm gebonden. In de wintermaanden maakte hij behalve koek ook suikergietwerk voor Sinterklaas en kerstmis. Persoonlijk heb ik die overgrootvader niet gekend. Van mijn vader weet ik dat ze vroeger ook op de Tilburgse kermis kwamen. Naast Goossens stond nog een palingkraam. Dan gaan we kijken aan de andere zijde tegenover de Heuvelse kerk. Op de hoek tegenover Hotel de Lindeboom stond ook al de goktent van (de echte) Ome Jaap uit Amsterdam. "Meedoen, mee blijven doen en mee blijven spelen". "Dan weet U zeker dat U straks met deze grrrote prijzen naar huis kunt gaan... Alles los? Spelen maar! . Daarnaast zien we iets zeer bijzonders. Daphne Diana, het Griekse wondermeisje. "De enigste vrouw ter wereld die in staat is haar geraamte te laten zien. En zodadelijk zal van dit wonderschone meisje niets meer over zijn dan slechts kale doodsbeenderen. Let u vooral op haar gelaat. Dat neemt langzaam de doodskleur aan. Het warme jonge vlees smelt van haar lichaam gelijk sneeuw voor de zon. U zult zich afvragen hoe een mens van vlees en bloed, gelijk wij allen, zo iets kan doen. Haal uw plaatskaarten voor deze internationale wereldsensatie... Een aantal passages werd in mineur en met doodsbidstem uitgesproken. Voor hetzelfde geld veranderde Daphne ook nog even in een laurierboompje toen Venus haar een onwelgevoeglijk voorstel deed ! Naast Daphne kwam de mooiste zuurkraam van Nederland, die van de Gebroeders Visser uit Amsterdam. Daar stonden prachtige bokalen in sierlijke vormen, smaakvol ingelegd met allerlei vruchten en groenten in het zuur en afwisselend van kleur. Je kon er terecht voor allerlei soorten zuur, zoute en zure haring, gerookte vis, harde eieren, kortom alles waar een lief vol bier en borrels maar behoefte aan kon hebben. Na een overmatig gebruik van zowel "t een as 't ander" leegde men soms zijn diepste innerlijk in het Damstròtje of het Zwòonstròtje, twee stille straatjes tussen Heuvel- en Piusplein. Die waren vlakbij en men kon dan op het Piusplein weer opgelucht verder. Verdeeld over de pleinen stond nog een aantal kleinere goktentjes, echter lang niet zo veel als nu het geval is. Dan nu naar het Piusplein. Het plein met de grootste attracties. Kwam je van de Heuvel via de Juliana van Stolbergstraat dan stond daar eerst de autoscooter van Benner, dan het pronkstuk van de kermis, de stoomcarroussel met lunapark van Janvier uit Bergen op Zoom. Die is jamemr genoeg later afgebrand. In de Efteling staat

gelukkig nog een Janvier-stoomcarroussel. Erg mooi, maar die haalt het toch niet bij het exemplaar dat vroeger op het Piusplein stond. Veel van die, oude attracties waren versierd met prachtig houtsnijwerk en romantische taferelen, meestal in Duitsland of België gemaakt. Daar zaten de goede houtbewerkers (Mechelen en het Zwarte Woud). Aangebouwd en daarmee een geheel stond het lunapark met onder andere de "Paddenstoeltjes", een fel wippend en snel draaiend molentje. Op de paddestoeltjes kon je dan ook niet blijven zitten. Je werd flink door elkaar gesmeten. Er waren bewegende bruggen en 2 rollende tonnen: de een draaide linksom en de ander rechtsom. Tussen de tonnen was een rooster dat onregelmatig warme lucht uitblies. Arme meiskes die dan juist op het rooster stonden... Deze attractie had van mannelijke zijde zeer veel belangstelling! Voor 12,50 gulden kon je een abonnement kopen dat alle dagen geldig was. Vijf dagen rollend raaien, vallen en opstaan. Daar waar het plein overgaat in de Piusstraat stond de grote achtbaan of waterschute van Benner. Daar is ooit iemand uitgeslinderd die zijn ruggegraat brak. De attractie had ook een bijzonder orgel, namelijk de Ruth '39 met een dubbele kast en een aantal extra registers. Die waren toegevoegd om uitgebreide klassieke werken te kunnen spelen zoals gedeelten uit Wagner-opera's. Dit orgel staat nu in het Utrechts orgelmuseum..... (wordt vervolgd).

Dhr. Tecklenburg

WINTERLAND SCHIEDAM

Maar liefst meer dan twee maanden duurde het evenement Winterland Schiedam. Voor de derde achtereenvolgende jaar was het volop winterpret in Schiedam. Op het Stadserf was het vanaf 7 november volop winterpret die meer dan 70 dagen duurde. Op 18 januari in het nieuwe jaar eindigde het evenement. Gedurende al deze weken vol winterpret waren er de nodige activiteiten. Sinterklaas en de Kerstman deden Winterland Schiedam

aan net als diverse artiesten en de bekende truck van een colaproductent. Op elke vrijdagavond was het discoschaatsen op de ijsbaan. Verder was er een kerstmarkt en sportdemonstraties. Naast de schaatsbaan was er een winterlandcafé, gebakkraam, pusher en een gezellige kersttrein 'Station Rudolph' voor de kinderen aanwezig.

ARNHEM OPENLUCHTMUSEUM WINTER

Het Nederlandse Openluchtmuseum is een van de bekendste museums van ons land. In dit museum vind je de geschiedenis van ons land terug in de vorm van oude gebouwen en activiteiten. Molens, een tramremise en oude boerderijen zijn maar enkele van de vele authentieke gebouwen in het museum. Al enkele winters organiseert het museum activiteiten als wintermuseum. Naast een roetsbaan is er op het Zaanse Plein altijd een winterkermisje te vinden. Dit jaar stond een rupsbaan opgesteld en er om heen stands als de vrolijke keuken. Tijdens het winterevenement was in het entreegebouw de expositie 'Hooggeëerd publiek' te zien. Deze tentoonstelling stond in het teken van circus. De expositie was ingericht door Stichting Circus Cultuur en het Nederlands Centrum voor Volkcultuur en Immaterieel erfgoed. Affiches, een paard, clownskleding en modellen waren enkele attributen die opgesteld stonden. Wie in de gelegenheid was om deze tentoonstelling te bezoeken kreeg een goede indruk van de historie van het circusleven in ons land. In het park zelf stonden nog twee oude wagens van circus Strassburger opgesteld.

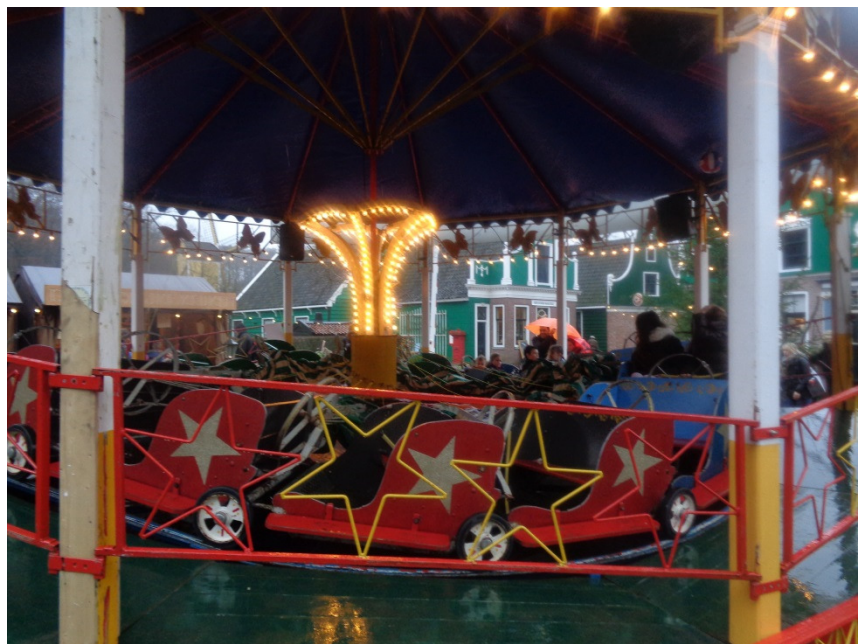
LET'S DRIVE

Turnhout Winterfoor 2014-2015

GOUD VAN OUD : RUPSBAAN – VERHOEF

De Nieuwsbrief van www.hullygully.nl gaat over de kermis van heden, is niet commercieel en wil de kermis op een positieve manier uitdragen. Heeft u een nieuws voor de nieuwsbrief dan kunt u altijd contact opnemen via e-mailadres webmaster@hullygully.nl. Deze nieuwsbrief is copyrighted.

Content in deze nieuwsbrief is met dank aan Hans Meesters en archief Godrie Spijkers
Eindredacteur : Drs. Godrie Spijkers
© www.hullygully.nl